TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. birželio 20 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teisės aktų derinimas – Biocidiniai produktai – Reglamentas (ES) Nr. 528/2012 – 72 straipsnis – Dezinfekcinės priemonės, kurių sudėtyje yra biocidinių produktų – Reklamos apribojimai – Sąvoka „kiti panašūs teiginiai“ – Tikslas užtikrinti aukštą žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugos lygį“

Byloje C-296/23

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) 2023 m. balandžio 20 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2023 m. gegužės 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

prieš

dm-drogerie markt GmbH & Co. KG,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai T. von Danwitz, P. G. Xuereb (pranešėjas), A. Kumin ir I. Ziemele,

generalinis advokatas N. Emiliou,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* C. Rohnke,

– *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG*, atstovaujamos *Rechtsanwälte* O. Bludovsky ir D. Braunwarth,

– Estijos vyriausybės, atstovaujamos M. Kriisa,

– Graikijos vyriausybės, atstovaujamos E. Leftheriotou ir A.-E. Vasilopoulou,

* Proceso kalba: vokiečių.

– Lietuvos vyriausybės, atstovaujamos V. Kazlauskaitės-Švenčionienės,

– Europos Komisijos, atstovaujamos R. Lindenthal ir M. Noll-Ehlers,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 154, 2016, p. 27 ir OL L 280, 2017, p. 57) 72 straipsnio 3 dalies antro sakinio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV* (Kovos su nesąžininga konkurencija asociacija, Vokietija, toliau – ZBUW) ir visoje Vokietijos teritorijoje veikiančio kosmetikos, higienos, sveikatos ir namų apyvokos prekių parduotuvių tinklo *dm-drogerie markt GmbH & Co. KG* (toliau – *dm*) ginčą dėl biocidinio produkto aprašymo jo reklamoje.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Reglamento Nr. 528/2012 1, 3, 53 ir 61 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(1) biocidiniai produktai reikalingi žmonių ar gyvūnų sveikatai kenksmingiems organizmams ir organizmams, darantiems žalą natūralioms arba pagamintoms medžiagoms, naikinti. Tačiau biocidiniai produktai dėl jiems būdingų savybių ir susijusių naudojimo būdų gali kelti riziką žmonėms, gyvūnams ir aplinkai.

<...>

(3) šiuo reglamentu siekiama pagerinti laisvą biocidinių produktų judėjimą [Europos] Sąjungoje, tuo pačiu užtikrinant aukšto lygio žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugą. Ypač daug dėmesio turėtų būti skiriama pažeidžiamų asmenų grupių, pavyzdžiui, nėščiųjų ir vaikų, apsaugai. Šis reglamentas turėtų būti grindžiamas atsargumo principu siekiant užtikrinti, kad dėl veikliųjų medžiagų ir biocidinių produktų gamybos ir tiekimo rinkai nebūtų padarytas neigiamas poveikis žmonių ar gyvūnų sveikatai ar nepriimtinas poveikis aplinkai. Siekiant, kiek įmanoma, pašalinti kliūtis prekybai biocidiniais produktais, reikėtų nustatyti veikliųjų medžiagų patvirtinimo ir biocidinių produktų tiekimo rinkai bei jų naudojimo taisykles, įskaitant autorizacijos liudijimų abipusio pripažinimo ir lygiagrečios prekybos taisykles;

<...>

(53) siekiant sudaryti sąlygas vartotojams rinktis turint pakankamai informacijos, palengvinti šio reglamento vykdymo užtikrinimą ir pateikti bendros informacijos apie apdorotų gaminių naudojimą, apdoroti gaminiai turėtų būti atitinkamai paženklinti etiketėmis;

<...>

(61) veiksmingas informacijos apie biocidinių produktų keliamą riziką ir rizikos valdymo priemones perdavimas yra svarbi šiuo reglamentu nustatytos sistemos dalis. <...>“

4 Šio reglamento 1 straipsnio „Tikslas ir dalykas“ 1 dalyje numatyta:

„Šio reglamento tikslas – pagerinti vidaus rinkos veikimą taikant suderintas biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo taisykles, tuo pačiu metu užtikrinant aukštą žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugos lygį. Šio reglamento nuostatos grindžiamos atsargumo principu, kuriuo siekiama apsaugoti žmonių sveikatą, gyvūnų sveikatą bei aplinką. Ypatingą dėmesį reikia skirti pažeidžiamų asmenų grupių apsaugai.“

5 Minėto reglamento 3 straipsnis „Terminų apibrėžtys“ išdėstytas taip:

„1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

a) biocidinis produktas:

– medžiaga arba mišinys vartotojui teikiama forma, kurie sudaryti tik iš vienos ar daugiau veikliųjų medžiagų, kurių sudėtyje yra viena ar daugiau veikliųjų medžiagų arba iš kurių jos susidaro ir kurių paskirtis: naikinti, sulaikyti, padaryti nekenksmingus bet kokius kenksminguosius organizmus, užkirsti kelią jų poveikiui arba juos kontroliuoti bet kokiais, išskyrus tik fizinius ar mechaninius, būdais,

– medžiaga arba mišinys, pagamintas iš medžiagų arba mišinių, kurie pagal pirmą įtrauką nėra biocidiniai produktai, naudojami siekiant naikinti, sulaikyti, padaryti nekenksmingus bet kokius kenksminguosius organizmus, užkirsti kelią jų poveikiui arba juos bet kokiais, išskyrus tik fizinius ar mechaninius, būdais.

Apdorotas gaminys, kuris visų pirma atlieka biocidinę funkciją, laikomas biocidiniu produktu;

<...>

y) reklama – biocidinių produktų pardavimo ar naudojimo skatinimas spausdintinėmis, elektroninėmis ar kitomis visuomenės informavimo priemonėmis;

<...>“

6 To paties reglamento 17 straipsnyje „Biocidinių produktų tiekimas rinkai ir naudojimas“ nustatyta:

„1. Biocidiniai produktai gali būti tiekiami rinkai ar naudojami tik jeigu jiems išduotas autorizacijos liudijimas pagal šį reglamentą.

<...>

5. Biocidiniai produktai naudojami laikantis 22 straipsnio 1 dalyje nustatytų autorizacijos sąlygų ir 69 straipsnyje nustatytų ženklinimo ir pakavimo reikalavimų.

Tinkamas naudojimas apima racionalų reikiamo fizinių, biologinių, cheminių ir atitinkamai kitų rūšių priemonių derinio taikymą, kad biocidinių produktų būtų naudojama tik tiek, kiek būtina, ir būtų imtasi tinkamų atsargumo priemonių.

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad visuomenei būtų teikiama tinkama informacija apie biocidinių produktų naudą ir su jais susijusią riziką ir būdus, kaip kuo labiau sumažinti jų naudojimą.

<...>“

7 Reglamento Nr. 528/2012 XV skyriaus „Informacija ir jos teikimas“ 2 skirsnyje „Informacija apie biocidinius produktus“ yra 69–73 straipsniai.

8 Šio reglamento 69 straipsnyje „Biocidinių produktų klasifikavimas, pakavimas ir ženklinimas“ nustatyta:

„1. Autorizacijos liudijimų turėtojai užtikrina, kad biocidiniai produktai būtų klasifikuojami, pakuojami ir ženklinami atsižvelgiant į patvirtintą biocidinių produktų savybių santrauką, ypač į pavojingumo ir atsargumo frazės, kaip nurodyta 22 straipsnio 2 dalies i punkte ir pagal [1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo (OL L 200, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 13 sk., 24 t., p. 109) ir, kai taikytina, pagal [2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantį ir panaikinantį direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 353, 2008, p. 1)].

Be to, produktai, kurie gali būti klaidingai palaikyti maistu, įskaitant gėrimus, arba pašar[us], pakuojami taip, kad būtų sumažinta tokios klaidos tikimybė. Jei jie prieinami plačiajai visuomenei, juose turėtų būti sudėtinių dalių, atgrasančių nuo jų vartojimo, ir visų pirma jie neturi patraukti vaikų dėmesio.

2. Autorizacijos liudijimų turėtojai laikosi 1 dalies ir taip pat užtikrina, kad etiketės nebūtų klaidinančios dėl produkto keliamos rizikos žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai ar jo efektyvumo, ir jose niekada neturi būti teiginių „mažos rizikos biocidinis produktas“, „netoksiškas“, „nekenksmingas“, „natūralus“, „nesukeliantis žalos aplinkai“, „nekenkia gyvūnams“ ir panašių teiginių. <...>

<...>“

9 Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnyje „Reklama“ nurodyta:

„1. Visi biocidinių produktų reklaminiai skelbimai turi atitikti Reglamento [Nr. 1272/2008] nustatytus reikalavimus ir juose taip pat turi būti sakiniai „Biocidinius produktus naudokite saugiai. Prieš naudodami visuomet perskaitykite etiketę ir informaciją apie produktą.“ Šie sakiniai turi aiškiai išsiskirti iš viso reklaminio teksto ir būti įskaitomi.

2. Reklamuotojai privalomuose sakiniuose žodį „biocidiniai produktai“ gali pakeisti aiškiomis nuorodomis į reklamuojamo produkto tipą.

3. Biocidinių produktų reklamoje apie šiuos produktus negali būti kalbama taip, kad būtų klaidinama dėl produkto keliamos rizikos žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai ar jo efektyvumo. Biocidinio produkto reklamoje niekuomet negalima nurodyti: „mažos rizikos produktas“, „netoksiškas“, „nekenksmingas“, „natūralus“, „nesukeliantis žalos aplinkai“, „nekenkia gyvūnams“ ar kitų panašių teiginių.“

Vokietijos teisė

10 2004 m. liepos 3 d. *Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (Kovos su nesąžininga konkurencija įstatymas, *BGBl.* 2004 I, p. 1414; pagrindinėje byloje taikytina redakcija) 3 straipsnyje numatytas nesąžiningo komercinio elgesio draudimas.

11 Pagal šio įstatymo 3a straipsnį „Teisės pažeidimas“:

„Nesąžiningai elgiasi tas, kas pažeidžia įstatymo nuostatą, kuria taip pat siekiama reguliuoti rinkos dalyvių interesus atitinkantį elgesį rinkoje, o jos pažeidimas gali iš esmės pakenkti vartotojų, kitų rinkos dalyvių ar konkurentų interesams.“

12 Šio įstatymo 8 straipsnio „Pašalinimas ir neveikimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Tam, kas vykdo komercinę veiklą, kuri yra neleistina pagal 3 arba 7 straipsnį, gali būti nurodyta nutraukti veiklą ir, jei yra rizika, kad tai gali pasikartoti, nurodyta nepradėti vykdyti veiklos arba ją uždrausti. <...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

13 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *dm* prekiavo (taip pat ir internetu) dezinfekcine priemone „BioLYTHE“ (toliau – nagrinėjamas produktas). Šio produkto etiketėje po jo pavadinimu yra teiginiai „Ekologiška universali plataus veikimo spektro dezinfekcinė priemonė“, „Odos, rankų ir paviršių dezinfekcija“ ir „Veiksmingas nuo SARS-koronos“, taip pat „Nekenkia odai • Ekologiškas • Be alkoholio“.

14 Manydama, kad tai – nesąžininga reklama, nes *dm* tariamai nesilaikė Reglamente Nr. 528/2012 numatytų elgesio rinkoje taisyklių, po to, kai *dm* įspėjimas nedavė jokių rezultatų, ZBUW pareiškė ieškinį *Landgericht Karlsruhe* (Karlsrūhės apygardos teismas, Vokietija); ji iš esmės reikalavo įpareigoti *dm* nebepateikti ir nebepardavinėti nagrinėjamo produkto kaip „Ekologiškos universalios plataus veikimo spektro dezinfekcinės priemonės“ ir (arba) „Nekenkiančios odai“ ir (arba) „Ekologiškos“, numatant, kad priešingu atveju bus skirtos tam tikros baudos.

15 2021 m. kovo 25 d. sprendimu tas teismas ieškinį patenkino.

16 Dėl šio sprendimo *dm* pateikė apeliacinį skundą *Oberlandesgericht Karlsruhe* (Karlsrūhės aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) ir tas teismas sprendimą iš dalies pakeitė. Pirmiausia jis konstatavo, kad nagrinėjamas produktas yra biocidinis produktas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 528/2012 3 straipsnio 1 dalies a punktą, ir kad to produkto etiketėje esančios

ginčijamos nuorodos, būtent nuoroda „nekenkianti odai“, patenka į sąvoką „reklama“, kaip ji apibrėžta Reglamento Nr. 528/2012 3 straipsnio 1 dalies y punkte ir reglamentuota jo 72 straipsnyje.

17 Minėtas teismas nusprendė, kad Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje išvardytiems teiginiams būdinga tai, kad jais apskritai sumažinama rizika, kurią biocidinis produktas gali kelti žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai, arba su jo veiksmingumu susijusi rizika. Taigi sąvoka „panašus teiginys“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą, apima teiginius apie biocidinio produkto keliamą riziką, kurie dėl to, kad jais apskritai ta rizika sumenkinama, yra panašūs į minėtoje nuostatoje pateiktus teiginių pavyzdžius.

18 Šiomis aplinkybėmis tas pats teismas padarė išvadą, kad *dm* teiginys „nekenkia odai“ nėra „panašus teiginys“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antrą sakinį. Šis teiginys nesumenkina nagrinėjamo produkto rizikos, jo poveikio ar to poveikio kenksmingumo (kaip, pavyzdžiui, teiginiai „mažos rizikos biocidinis produktas“, „nekenksmingas“, „netoksiškas“) nei apskritai, nei bent jau konkrečiai, kiek tai susiję su žmonių sveikata, gyvūnų sveikata ar aplinka. *Oberlandesgericht Karlsruhe* (Karlsrūhės aukštesnysis apygardos teismas) teigimu, teiginys „nekenkia odai“ apibūdina – nors ir labai bendrai – nagrinėjamo produkto poveikį konkrečiam organui, t. y. žmogaus odai.

19 Dėl šio *Oberlandesgericht Karlsruhe* (Karlsrūhės aukštesnysis apygardos teismas) sprendimo ZBUW pateikė kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija), kuris yra prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

20 Tas teismas visų pirma mano, kad remiantis vien Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antro sakinio formuluote negalima atsakyti į klausimą, kaip pagal šią nuostatą reikia suprasti sąvoką „panašus teiginys“. Vis dėlto jis mano, kad minėtos nuostatos tikslas ir jos sąveika su šio reglamento 72 straipsnio 3 dalies pirmu sakiniu patvirtina *Oberlandesgericht Karlsruhe* (Karlsrūhės aukštesnysis apygardos teismas) požiūrį.

21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje nurodyti teiginiai biocidinių produktų reklamoje yra draudžiami, neatsižvelgiant į tai, ar jie gali suklaidinti naudotoją dėl rizikos, kurią šie produktai gali kelti žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, ar dėl jų veiksmingumo. Šis teismas, kaip ir *Oberlandesgericht Karlsruhe* (Karlsrūhės aukštesnysis apygardos teismas), šiuo klausimu mano, kad šiuo reglamentu nesiekiama tiesiog uždrausti biocidinių produktų reklamoje pateikti teiginius, susijusius su konkrečios rizikos buvimu ir tam tikrais atvejais – su jos dydžiu ar nebuvimu, nesvarbu, ar jie teisingi, tai reikia įvertinti, atsižvelgiant į draudimą klaidinti naudotoją, kaip jis suprantamas pagal minėto reglamento 72 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį.

22 Taigi, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje nėra draudimo kaip leidžiamus teiginius, kurie visų pirma nėra klaidinantys, biocidinių produktų reklamoje pateikti konkrečius, taip pat ir pagrįstus, teiginius, kad tokie produktai nekelia rizikos arba rizika yra maža, arba tam tikrais aspektais jie daro teigiamą poveikį. Šiuo klausimu nacionalinis teismas patikslina, kad bendro pobūdžio teiginių informacinė vertė vartotojams yra maža arba jos nėra. Minėti pagrįsti konkretūs teiginiai, atvirkščiai, suteikia vartotojams svarbios ir naudingos informacijos. Šis vartotojų interesas būti informuotiems turėtų būti integruotas į šiuo reglamentu siekiamą tikslą atrasti konkrečią pusiausvyrą tarp laisvo biocidinių produktų judėjimo ir aukšto lygio žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugos užtikrinimo.

23 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad sąvoką „panašus teiginys“ pagal Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antrą sakinį reikia aiškinti taip, kad lemiamą reikšmę turi šioje nuostatoje pateiktiems teiginių pavyzdžiams bendrų savybių visuma, t. y. ne tik jų menkinantis, bet ir bendras pobūdis. Taigi teiginys, kuriuo nurodomi tik konkretūs biocidinio produkto aspektai, nepaneigiant galimo kenksmingo šalutinio poveikio, pagal tą nuostatą nėra „panašus teiginys“.

24 Tas teismas pažymi, kad vidutinis, pakankamai gerai informuotas ir nuovokus vartotojas teiginį „nekenksmingas odai“, kuriuo pažymėta dezinfekcinė priemonė, kaip antai nagrinėjamas produktas, supranta tik kaip kenksmingo šalutinio produkto poveikio reliatyvizavimą. Dėl tokio teiginio vartotojai netaptų mažiau kritiški aptariamo produkto naudojimo atžvilgiu. Tokį visuomenės supratimą sustiprintų Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta ženklinimo pareiga.

25 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano: kadangi ZBUW negalėjo pareikšti ieškinio ir reikalauti, kad būtų nutraukta reklama, kurioje nagrinėjamas produktas nurodomas kaip „nekenksmingas odai“, remdamasi tuo, kad pažeistas Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje numatytas draudimas suklaidinti naudotoją, šiuo atveju yra reikšmingas šio reglamento 72 straipsnio 3 dalies antro sakinio aiškinimas.

26 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Federalinis Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar „panašūs teiginiai“, kaip jie suprantami pagal [Reglamento Nr. 528/2012] 72 straipsnio 3 dalies antrą sakinį, yra tik tokie reklamoje esantys teiginiai, kurie, kaip ir šioje nuostatoje aiškiai išvardytos frazės, bendrai sumenkina biocido savybes, susijusias su produkto keliama rizika žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai arba su jo efektyvumu, o gal sąvoka „panašūs teiginiai“ apima visas frazes, kuriomis sumenkinama produkto keliama rizika žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai arba jo efektyvumas panašiai kaip konkrečiai išvardytos frazės, bet nebūtinai yra tokio pat bendro pobūdžio kaip jos?“

Dėl prejudicinio klausimo

27 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antrą sakinį reikia aiškinti taip, kad sąvoka „kiti panašūs teiginiai“ pagal šią nuostatą apima visus biocidinių produktų reklamoje esančius teiginius, kuriais, kaip ir minėtoje nuostatoje pateiktais teiginiais, sumenkinama galima biocidinio produkto keliama rizika žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai arba dėl jo veiksmingumo, bet kurie nėra bendro pobūdžio.

28 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti į jos formuluotę, kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2024 m. kovo 5 d. Sprendimo *Défense Active des Amateurs d'Armes ir kt.*, C-234/21, EU:C:2024:200, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

29 Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies pirmame sakinyje numatyta, kad biocidinių produktų reklamoje apie šiuos produktus negali būti kalbama taip, kad vartotojas būtų klaidinamas dėl produkto keliamos rizikos žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai arba aplinkai arba

dėl jo efektyvumo. Šios dalies antrame sakinyje patikslinta, kad biocidinio produkto reklamoje niekuomet negalima nurodyti: „mažos rizikos produktas“, „netoksiškas“, „nekenksmingas“, „natūralus“, „nesukeliantis žalos aplinkai“, „nekenkia gyvūnams“ ar kitų panašių teiginių.

30 Konkrečiai kalbant apie sąvoką „kiti panašūs teiginiai“, kaip ji suprantama pagal šio reglamento 72 straipsnio 3 dalies antrą sakinį, reikia konstatuoti, kad žodžiai „kiti teiginiai“ ir „panašūs“ vartojami siejant juos su šiame sakinyje išvardytais teiginiais, t. y. „mažos rizikos produktas“, „netoksiškas“, „nekenksmingas“, „natūralus“, „nesukeliantis žalos aplinkai“ ir „nekenkia gyvūnams“.

31 Pirma, iš šių teiginių formuluočių matyti, kad jie jau savaime prieštaringi, turint mintyje įvairią biocidinių produktų dėl jiems būdingų savybių ir su jais susijusių naudojimo būdų keliamą riziką žmonėms, gyvūnams ir aplinkai, kaip matyti iš minėto reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto, siejamo su jo 1 konstatuojamąja dalimi.

32 Antra, reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antro sakinio tekste nėra niekaip nurodyta, kad biocidinių produktų reklamoje draudžiama naudoti tik bendro pobūdžio teiginius.

33 Taigi iš Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antro sakinio formuluotės matyti, kad šioje nuostatoje išvardytiems teiginiams būdinga tai, kad jais sumenkinama rizika, kurią biocidiniai produktai gali kelti žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, arba dėl jų veiksmingumo, arba paneigiamas tokios rizikos buvimas, tačiau jie nebūtinai yra bendro pobūdžio.

34 Dėl Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antro sakinio konteksto pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio reglamento 61 konstatuojamosios dalies, esminis minėtu reglamentu nustatytos sistemos elementas yra, be kita ko, veiksmingas informacijos apie biocidinių produktų keliamą riziką perdavimas. Biocidinių produktų reklama turi suteikti vartotojams galimybę gauti pakankamai informacijos apie riziką, susijusią su šių produktų naudojimu, kad jie šios rizikos nenuvertintų ir pirkdami tokius produktus galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą.

35 Be to, reikėtų pažymėti, kad Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalis siejama su to reglamento 69 straipsnyje nustatytomis biocidinių produktų ženklinimo taisyklėmis. Iš to straipsnio 1 dalies, atsižvelgiant į to reglamento 53 konstatuojamąją dalį, matyti, kad ženklinant tokius produktus vartotojams turi būti pateikiama informacija apie juos, leidžianti jiems priimti informacija pagrįstą sprendimą, ir kad etiketėje visų pirma turi būti Direktyvoje 1999/45 ir Reglamente Nr. 1272/2008 nurodytos frazės apie jų pavojingumą ir atsargumo rekomendacijas.

36 Galiausiai Reglamento Nr. 528/2012 69 straipsnio 2 dalyje vienu sakiniu įtvirtintas draudimas, pagal kurį biocidinių produktų ženklinimas neturi klaidinti dėl šių produktų keliamos rizikos žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai arba dėl jų veiksmingumo, ir nustatyta, kad bet kuriuo atveju ženklinant negalima pateikti jame išvardytų teiginių, kurie yra tapatūs šio reglamento 72 straipsnio 3 dalyje numatytiems akivaizdžiai klaidinantiems teiginiams.

37 Šiomis aplinkybėmis reikėtų atsižvelgti į tai, kad Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalyje nustatytos bendrosios biocidinių produktų reklamos taisyklės, grindžiamos vartotojų reakcija į suvokiamą riziką, kurią šie produktai gali kelti žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, ir kurios taikomos neatsižvelgiant į faktinę tų produktų riziką ir jų savybes.

38 Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje pateiktos frazės, įskaitant frazę „kiti panašūs teiginiai“, yra teiginių, kurie akivaizdžiai klaidina dėl tos rizikos, pavyzdžiai, todėl jiems taikomas to reglamento 72 straipsnio 3 dalyje numatytas draudimas naudoti juos biocidinių produktų reklamoje.

39 Vadinasi, kalbant apie to reglamento 72 straipsnio 3 dalies antrame sakinyje nurodytų teiginių tariamo bendro pobūdžio svarbą, reikia pažymėti, kad tiek bendras, tiek konkretus teiginys gali akivaizdžiai klaidinti naudotoją dėl rizikos, susijusios su biocidinių produktų naudojimu, kai juo sumenkinama rizika, kurią šie biocidiniai produktai gali kelti žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, arba dėl jų veiksmingumo, arba net yra paneigiamas tokios rizikos buvimas, taigi toks bendras pobūdis negali būti reikšmingas nustatant, ar teiginys apie biocidinį produktą priskiriamas prie „kitų panašių teiginių“, kaip jie suprantami pagal to paties reglamento 72 straipsnio 3 dalies antrą sakinį.

40 Kalbant apie Reglamento Nr. 528/2012 tikslą reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš to reglamento 1 straipsnio 1 dalies, siejamos su jo 3 konstatuojamąja dalimi, juo siekiama pagerinti vidaus rinkos veikimą taikant suderintas biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo taisykles, kartu užtikrinant aukštą žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugos lygį, o šio reglamento nuostatos grindžiamos atsargumo principu, kuriuo siekiama apsaugoti žmonių sveikatą, gyvūnų sveikatą ir aplinką (2021 m. spalio 14 d. Sprendimo *Biofa*, C-29/20, EU:C:2021:843, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

41 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš minėto reglamento 17 straipsnio 5 dalies trečios pastraipos matyti, jog valstybės narės turi imtis būtinų priemonių, kad plačiajai visuomenei būtų teikiama pakankamai informacijos apie biocidinių produktų naudą ir riziką, taip pat apie galimybes sumažinti jų naudojimą.

42 Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė rasti konkrečią pusiausvyrą tarp laisvo biocidinių produktų judėjimo ir aukšto lygio žmonių ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos apsaugos (2023 m. sausio 19 d. Sprendimo *CIHEF ir kt.*, C-147/21, EU:C:2023:31, 64 punktas).

43 Darytina išvada, kad Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antruoju sakiniu Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė detaliai ir išsamiai reglamentuoti su biocidinių produktų naudojimo rizika susijusių teiginių, kurie gali būti pateikiami šių produktų reklamoje, formuluotes, nes šiame straipsnyje numatytas privalomas teiginys, aiškiai draudžiami tam tikri teiginiai ir apskritai siekiama uždrausti bet kokius reklaminius teiginius, kurie gali suklaidinti vartotoją dėl rizikos, kurią tokie produktai gali kelti (2023 m. sausio 19 d. Sprendimo *CIHEF ir kt.*, C-147/21, EU:C:2023:31, 63 punktas).

44 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 33 punkto, teiginiams, kuriais nesumenkinama ir nepaneigiama rizika, kurią tie biocidiniai produktai gali kelti žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, arba rizika, susijusi su jų veiksmingumu, iš esmės netaikomas šio reglamento 72 straipsnio 3 dalyje nustatytas draudimas naudoti juos biocidinių produktų reklamoje.

45 Atvirkščiai, neleidžiama naudoti reklaminių teiginių, kuriuose siekiant sumenkinti biocidinių produktų keliamą riziką ar net paneigti jos buvimą nurodoma, kad tie produktai nekelia rizikos, kad ji yra maža arba kad jų poveikis yra teigiamas. Kaip Europos Komisija nurodė savo rašytinėse pastabose, tikėtina, kad tokie teiginiai gali paskatinti naudoti tuos produktus pernelyg dažnai, neatsargiai ar neteisingai, o tai prieštarauja tikslui jų naudojimą kuo labiau sumažinti.

46 Šiuo atveju, kalbant apie nagrinėjamo biocidinio produkto reklamoje vartojamą teiginį „nekenkia odai“, pakanka pabrėžti, kad toks teiginys, kuris iš pirmo žvilgsnio turi teigiamą konotaciją ir kuriame neužsimenama apie kokią nors riziką, gali reliatyvizuoti kenksmingą šio produkto šalutinį poveikį arba, kaip savo rašytinėse pastabose iš esmės teigia Graikijos vyriausybė ir Komisija, įteigti, kad šis produktas gali būti netgi naudingas odai. Toks teiginys yra klaidinantis, tad pagrįsta uždrausti jį naudoti to produkto reklamoje pagal Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalį.

47 Šio aiškinimo nepaneigia aplinkybė, kad, remiantis Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatytu privalomu teiginiu, reklamoje turi būti aiškiai ir lengvai įskaitomai nurodyta, kad biocidiniai produktai turi būti naudojami atsargiai ir kad prieš juos naudojant būtina perskaityti jų etiketę bei informaciją apie juos. Kaip Komisija nurodė savo rašytinėse pastabose, etiketės skaitymas netgi gali nukreipti vartotojų dėmesį nuo kitos joje pateiktos informacijos.

48 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 528/2012 72 straipsnio 3 dalies antrą sakinį reikia aiškinti taip, kad šioje nuostatoje sąvoka „kiti panašūs teiginiai“ apima visus biocidinių produktų reklamoje esančius teiginius, kuriais, kaip ir minėtoje nuostatoje pateiktais teiginiais, šie produktai apibūdinami taip, kad naudotojas gali būti suklaidintas dėl rizikos, kurią jie gali kelti žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, arba dėl jų veiksmingumo, menkinant šią riziką arba net paneigiant jos buvimą, ir nebūtina, kad jie būtų bendro pobūdžio.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo 72 straipsnio 3 dalies antrą sakinį

reikia aiškinti taip:

šioje nuostatoje sąvoka „kiti panašūs teiginiai“ apima visus biocidinių produktų reklamoje esančius teiginius, kuriais, kaip ir minėtoje nuostatoje pateiktais teiginiais, šie produktai apibūdinami taip, kad naudotojas gali būti suklaidintas dėl rizikos, kurią jie gali kelti žmonių sveikatai, gyvūnų sveikatai ar aplinkai, arba dėl jų veiksmingumo, menkinant šią riziką arba net paneigiant jos buvimą, ir nebūtina, kad jie būtų bendro pobūdžio.

Parašai.